

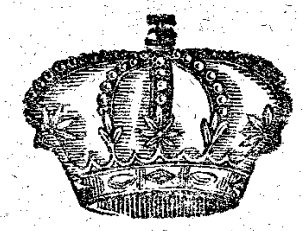
Kongl. Maj:ts
Nådige

Förordning/

Om
Saltpetersnuderie = Märken i Ri-
ket / hwad theas uphielpande och wid
mact hållande beträffar.

Gifwen Stockholm i Råd:Cammaren den 16. Octob.

1723.

Cum Grátia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis

STOCKHOLM/ uti Kongl. Boftryckeriet uplagdt/

Hos JOH. HENR. WERNER,
Directeur öfwer alla Tryckerien i Riket. Åhr 1723.

N° 3 FRIEDRICH med

Guds Nåde/ Sveriges/ Guds-
thes och Wändes Konung 2c 2c.

2c. Gidre witterligt/ at såsom hwar och
en förmodeligen lärer sinna/ thet Saltpetersfu-
deriet är et ibland the nyttigaste och angelägnas-
te wärdet i Riket/ icke allenast för thet måne-

gehanda bruk/ som af Saltpeter i thet allmänna wäsendet dageligen
gidres/ utan ock i synnerhet i anseende thertil/ at thenna wahran/ såsom i
Fructusen then förnämste/ til Rikets förswar omödeligen umbäras kan;
Alltså och emedan thensamma i ofred; tider icke kan med behörig säkerhet
ifrån främmande orter inflaffas/ och thet skulle aldeles strida emot en
god hushållning/ at låta Rikets medel gå utur landet för en wahra/
som här uti ömnhöghet hafwas kan/ allenast the nyttiga Förordningar/
som af Sveriges Konungar ifrån urminnes tider tilbakars i thetta måhl
giorde äro/ efterkommas och wid mact hållas/ hwilka genom thet sids-
t långwariga kriget och thes medföljande mångahanda olägenheter råfat i
aftagande; Förthensfull och på thet samma Förordningar icke allenast
måge åter warda fatte i sin förra gång/ utan ock thetta wärdet att mer och
mer sig förlåfra/ hafwe Wi/ efter öfwerläggande med Rikets Ständer
wid thenna Riksdagen/ funnit nödigt til then ändan dels at förnya dels
at förbättra bemelte förr utgångne Förordningar/ på sätt och wis som
följer.

I.

För Krigs Collegium hålla hand öfwer then
Saltpetersfuderie Indelning/ som i Konung Carl den XI:tes
tid uti Landsorterne giord/ och Inspectorerne emellan fördelt är/ at
then må hållas wid mact; Men i fall thensamme å någon ort wore til
wärdet skada och men rubbad/ måste Krigs Collegium, genom Land-
shöfdingens handräkning/ draga förterg/ at then efter omödeligheten/ och som
landets tillstånd och besaffenhets tillåter/ kan komma i sit förra stiel igen/
eller ock förbättras/ thet sådant b finnes kunna ste. Sammalibes
måste Krigs Collegium söka/ at merätta Saltpetersfuderie Indelningen

ut

uti the landsorter/ thet ännu ingen giord är/ men så bestaffade at then
ther gidras kan/ och at thet finnes löna omaket Saltpetersfuderie thet
at anlägga/ hwarwid då Landshöfdingen bör gidra all nödig handräck-
ning. På det jemwäl Krigs Collegium alltid må weta/ huru thesse In-
delningar stå och huru the nyttias/ måste Inspectorerne hwar för sin
Landsort/ årligen efter fulländad tillwärdning insända til Krigs Colle-
gium en namn lista på alla Hemman/ thet fuderiet thet året stebt
och på the Hemman/ hwarest then nästkommande å. bör företagas.

2.

Någon å landet boende sielf låta tillwärdla
Saltpeter/ så skal thet honom wara efterlåtit/ när han håller
sig eget folk och redskap thertil/ doch at han låter Hs och Cronan så
Saltpetren emot then betalning/ som bestås/ hwilken Saltpeter In-
spektoren altså har at emottaga och betala/ när han honom god och
dugelig besinner. Inspektoren bör ock förut thetom kundgibas/ på thet
han må weta/ huru han manskaps commenderingen på arbete anställs
la skal/ och huru han kommer at nyttia Indelningen för thet året/
utan at therutinna någon oröda må handa.

3.

Som Saltpetersfuderie manskapet under krigs-
tiden therigenom mycket blifwit förminskat/ at en del godwilligt
begifwit sig i krigstienst/ en del igenom twång ther til är wor-
det borttagit/ altså skola alle Saltpetersfudare hadanefter/
såsom tilförene/ likmatigt Kongl. Förordningarne af den 26.
Febr. 1640. och den 19. Decemb. 1633. wara frie för all krigs-
tienst/ och the/ som för theras hemmans bruks skull stå i kneckthåld/ sielfa
weskippa at gå kneckt/ emär the i penningar ubetala theras andel efter
hemmantalet i legan. Men the/ som utan förut undfångit affled låta
antingen wärfwa eller lega sig/ skola efter Kongl. Stadgan af den 5.
Januarii 1698. icke allenast gå tillbaka til Saltpetersfuderiet och återbeta-
la legan eller wärfningspenningarne/ jemte all annan omkostnad/
utan jemwäl plichta med 5. gånger gatulopp genom 300. man; Så bör
ock ingen Saltpetersfudare förassledas utan af Krigs Collegio, icke
heller Collegium förr meddela någon affled/ innan Landshöfdingen
och Inspektoren hörd blifwit/ och Collegium besunnit orsakerne til
Karlens förassledande giltige.

N 2

4. H

4.

N Saltpetersstuderiet må i hvarje landsort bliwa desto beständigare och Allmogens mera behageligt / än thet härtills fömligastades förmimmes hafwa warit / se wi här till / at the i Landsorten södde / sig til en sådan handtering willia låta antaga / så the ock skola wara thertill närmast; Men så länge hvarje landsort på det sättet icke kan förses med tillräckeligt Saltpetersstuderie manskap / måste thet wäl stannas ifrån Småland / liksom Kongl. Förordningen af then 16. Jan. 1682; doch bör Inspektoren ei antaga mera folk / än han å sin Inspection eller förvaltning fullt arbete gifwa kan / wid förlust af tjensten / thet han någon lösdristware eller lättning skulle willia bestydda / och wid straff för en sådan / at wara selskapsreswen under närmarste wärfswat Regimente / hwarom Landshöfdingen / wid hvarje åhrs mönstring har at undersöka; Wörandes Landshöfdingen för mera säkerhet skull / mest thes underskrift stadfästas the antagnas pas wid nästa mönstringen / som Inspektoren thet antagne manskapet gifwit / så framt intet hinder i wägen är / hwarför the wid Saltpetersstuderiet ei kunna bibehållas.

5.

Medan Saltpetersstudarne sig åtagit / til Cronones pannor sielfwe at hålla sig med all annan nödig redskap wid tillwärdningen / såsom spador / yxor / haclar / kar / sår / åmbar med mera och the thes utan ingen wis löhn årniuta : Ty finne Wi skäligt / at the ibland them / som ei hafwa Hemmans bruk / måge för sine egne Personer wara frie för alla Nilsdags Bewillningar / Contributioner och andra sådane Cronoutgifter / som Ryttere och Knechtar undslippa.

6.

Om Kongl. Förordningarne af den 24. Nov. 1654. och den 6. Aug. 1668. gifwa wid handen / huruledes för thet så kallade Enwälds eller Souverainitets tiden warit fastställt / at Cronones Saltpetersstudare / så icke mindre än sedan / liksom Kongl. Förordningen af den 2. Maji 1694. sådt fritt och obehindrat idla Saltpeters tillwärdningen på Frelset och Adelsens Säter och Ladugårdar / alltså bör thet jemwäl sådane efter på lika sätt wara them obetagit / när ågar
ren

ren sielf intet wit genom egit folk / Saltpeter til Wärt och Cronones behof siuda låta / på hwilken händelse han therom förut bör gifwa Inspektoren i orten tilliänna. I lika måtto skal på boställen och Pressegårdar Saltpetersstudarne samma frihet lännas thes handtering at bruka; Som Wi ock icke wele thes ifrån hafwa undantagit Wära och Cronones Rongs och Ladugårdar / doch skola Inspektorerne hafwa et noga inseende thepå / at husen / hwaräst Saltpeterjorden tages / på intet sätt måge skadas eller rubbas / ock at Saltpetersstudarne / sedan the then utskolade jorden i sitt förra rum och ställe åter inlagdt / laga och lägga alt ofskadt i sitt förra stik igen. Men sådane wänhus / som med spisar och gäll äro inredde / måge the icke rivas eller rubbas; Skulle någon Saltpetersstudare i så måtto finnas wärdslös / eller gibra någon skada / eller elliest otidighet / öfwerdådighet eller sielfwäld försiwa å then orten thet han hafwer sitt arbete för händer / lagsofies thes för wid nästa ting / och thär han broklig finnes uprätte allan skada / samat plicte med gatulopp efter målets bestaffenhet; Kommer han annan gången igen / sware til skadan och sättet til knekt / under närmarste wärfswat Regimente / eller thet han til krigstiensten är odugelig / straffas med dubbelt gatulopp emot första gången och fördrit wes ifrån Saltpetersstuderiet utan afflied; Skulle ock ofta sådana klagemåhl öfwer flera Saltpetersstudare tillika igen komma / böra Landshöfdingarne / utom målens lagliga afgisrande / therom gifwa Landshöfdingen tilliänna / som therom har at underrätta Krigs Collegium, och Krigs Collegium at sätta Inspektoren öfwer samma manskap ifrån tjensten för thet han them icke i bättre åga hållit.

7.

Genom Kongl. Förordningarne af d. 31. Octob. 1649 och den 17. Novemb. 1651. ei mindre än af den 8. Martii 1686. är wid straff förbudt uhr husen at utföra och annorledes än til Saltpeter nyttia then thertill tjenlige jorden. Hwarför ock som en sådan under taak och gäll förwarad jord är här i Riket förnamsta grunden til hela Saltpeterwärdet / ty wele Wi samma förbud härmed hafwa förnyat / så at then wid 40. markers wite / hwarandes ensaak / ei må utföras / rubbas eller genom arghet och någon upsätelig åwärfkan förderwas; Skier thet oftare / böre böterne hwar gång fördubblas; men försummar någon Saltpetersstudare then af honom til löfning nyttjade jorden åter at införa och under taak lägga / plicte med så många gångor gatulopp / som emot böterne swara.
Som

Som thet icke allenast är för Landtboen sielf nyttigt / at han håller
diken omkring sina uth och Ladugårds hus / hwarmed the ifrån rötta
af takdräpp / snö / rågn och wåta thesto bättre förwaras / utan ock
högsnöddigt för Saltpeteriorden / som af en slik wåtska aldeles förderfu
was; Allså wete Wi at ock then här om utgångne Kongl. Förordningen
af den 2. Maji 1694. må i gudsligsta måttion efterlefwad warða. Som
Wi jemwål för thessa orsaker skull giärna se / thet alle trähus / som på lan-
det hädanefter opbyggias / måge med sten undermuras / åtminstone til
en half alns högd / thet sielfwe grunden icke af sten och hälleberg är.

8.

I. Het och thet angelägna Saltpetervärket må
thesto mera tilltaga och blifwa beständig / såsom ock at thessa
handteringen må efter handen alt mer och mer warda Allmogen bekant
och behagelig / såsom et medel therigenom han / utom sitt wanliga handt-
wärd / något förtiena kan / skulle Wi giärna se / at the landboer /
som icke sielfwa och för sig allena wilja eller förmå Saltpetet til Crono-
nes behof tillwårka / måge theruti intereffera med Saltpetersjudarne /
således at landboen antingen håller och Passar de nödiga wärcktygen / el-
ler hielper til medarbete och handräkning wid jordberedningen / studning-
gen / bränfels framslaffande / eller andre härwid förefallande lysor /
alt efter som hwar och ens lägenhet och andra förrättningar willia tillå-
ta. På sådant sätt har landboen icke allenast intet widare besvär af
Saltpetersjudarne med hästbete och wedhygge / när the hos honom wis-
stas på arbete / hwaröfwer undertiden flagat warder / utan har han
jemwål med mindre arbete alt större och större förtienst at wänta / als-
denstund ju längre och bättre jorden ansad och för otienlig wåta ock tad
warder / ju ymnigare Saltpetet lärer hon gifwa. Imidlertid står thet
hos honom / at förena sig med Saltpetersjudaren om then andel han för sit
arbete och handräkning finner sig böra hafwa af then betalning / som Wi
och Cronan för hwar tiffpund Saltpetet bestå. Och skal jemwål
landtboen stå fritt / at behålla så mycket af Saltpetren inne hos sig / som
swarar emot the penningar han borde hafwa / til thet han sin ricktiga be-
taling bekommit: doch at han på en sådan händelse gifwer Studarne
en sedel til Inspektoren på then Saltpetet han hos sig har qwarståens-
des. Men skulle wid lefweringen något fehl på Saltpetren finnas /
så at han antingen aldeles intet kan wid krusbruket emottagas / eller ei
utan

utan afförning öfwer thet wanliga proCent, bör likwål landtboen /
som i tillwårningen theraf delactig warit / icke thet ringaste mista eller ä-
terbåra af sin andel i betalningen / utan skal then Skadan sianna på
Studaren allena / som bättre borde hafwa gjordt sin sit. Sammaledes
swarar ock pliffar Saltpetersjudaren allena / om han briffier at fulla till-
wårningen af 10. Risp. som han ährl. bör gjöra.

2. Men när Landtboen intet kan wara delactig uti Saltpeters-
tillwårningen / utan at Studaren måste then med egit solck och wärel-
tyg förrätta / bör han icke förneka honom hästbete i sina beteshagar
ibland hans egna Creatur / eller fördrifwa hans häst på utmarcken / stu-
daren til tidspillan och försummelse i sit arbete / när han sin häst up-
söka skal.

3. I lika måtto bör studaren på Wårdsens Egor / thet han sin-
der / få til sit bruk hämta sig nödig wedbrand af windfällan och sådan
sfruchtbar sur slog / som til bränne af Landtboen sielf nyttias / och thet
på the ställen / som Egaren sielf utwisar och icke annorstädes efter egit be-
hag. Men understår studaren sig at gripa til fruktbarande trä eller
sådan slog / som för Timber skattas kan / eller til gierdzet och stö-
duglig är / tingföres thesöre och plichte efter Lag / samt oprätte Skadan.
At the orter hwarest landtboen på sina egor intet sielf hafwer nödorttig
wedbrand / utan allenast några instängde små hagar / lundar eller slog-
parlar / som egaren upredat til gårdens nytta i framtiden / eller thes
prydnat / tillåtes Saltpetersjudaren / efter förut stedd utsyning af Jä-
geeie / eller landsbetientarne få på Cronones slogar och allmänningar
hämta nödigt bränne til sit arbete och thet ei annat är at tilgå / rutne och
til alt annat obugelige Et och bokar tillmätigt Kongl. brefwet af den
28. Febr. 1718.

4. Til wärcktygens och pannornas fortflaffande ifrån thet ena
bruffället til thet andra / böra jemwål Saltpetersjudarne efter förra
wanligheten och Kongl. bref niuta stints af Allmogen: Sammaledes
och på Cronopannorne til och ifrån the orter / thet the komma at lagas el-
ler omgirdas / hwilket bör stie i närmaste orten / thet någon dugelig ke-
parlagare finnes.

9. I. Empe

1. Medan Saltpetersruderie manskapet altid undfädt försträckning/ innan thet om wahren utgått på sit arbete/ til at så wäl förut förse sig med nya wärcktyg eller the gamla wärcktygen at förbättra/ som til en rese/ och tärepennning på wägen och under arbetstiden; Alltså skola the jemwäl hädanester/ hatwa at niuta sådant förskätt af 11. Dal. E. mt på mannen/ som Inspektorerne til them utdela skola utan afförning/ och wele Wi förbetskul/ at sådana medel i staten skola härtil anslås och i rättan tid anordnas/ som innan then 1. April böra inflyta; jemwäl ock på thet Saltpetern efter lyckadt arbete wid Månåssötiden/ icke må under förewändning af Saltpetersrudernes medelöshet/ på et eller annat sätt försnillas och förslingras Of och Cronan til affaknad/ finne Wi nödigt/ at til Saltpetrens fulla inlösande wisja och then tiden utfallande medel måge i staten utfatte samt anordnade warda.

2. Så snart nu lefwereringen är giord och medlen stå i beredskap / skal Inspektoren straxt å stället låta hwar och en undfä sin richtiga och fulla betalning til thet pris/ som Wi och Cronan bestå; men skulle han understå sig themed at förhala tiden/ eller något på then för iente betalningen innehålla eller afforta/ skal han wara tiensten förlustig.

3. Theremöt om någon Saltpetersrudare / som niutit sin fulla försträckning/ brister i then honom pålagde lefwereringen af tio Lispund/ ututrad Saltpeter til mans / skal han å lefwereringsorten böta en daler Silf:mt för hwar Lispund/ som han mindre lefwererat / men finnes bristen endast härröra af hans försummelse eller otrohet/ bör han ersättia thet som således brister med så mycket i penningar/ som waran kan köpas före / orkar han ei botum pluckte med spö genom Prosfossen wid lefwereringsmötet; har han någon öfwerlefwerering/ skal Inspektoren den til Cronones behof jemwäl inlösa til samma priss för Lispundet/ som den ordinarie lefwereringen. Skulle ock någon Saltpetersrudare betrådas med at willia lefwerera oren eller försalskad Saltpeter / skal han således straffas med spö wid samlingsmötet: Kommer han med silf skärd oftare igen/ sättas thesutan til kneckt under närmaste wärkwat Regemente; doch bör han niuta betalning för selfwa waran/

ran/ efter thet wärde/ som Inspektoren med några af the förfarmaste wärckmästarne therå sättia kunna.

4. Ther och någon Saltpetersrudare förbristade sig emot Kongl. Förklaringen af den 8. Mart. 1686. at undandösa och i Städerna eller på Landet til någon enstlyt Person försälja någon Saltpeter/ skal så wäl han / som köparen/ böta 40. marc Silf:mt och waran til Wärt och Cronones behof återtagas. Men orkar Saltpetersrudaren ei botum / pluckte med så många gatulap eller spö wid nästa Ting/ som emot penninge böterne swara.

10.

1. Med Saltpetersrudriet i Skåne / Halland och Blekingen förblifwer thet wid then goda och nyttiga inrättning/ som ther giord är / likmatigt Kongl. Resolutionen af den 19. Decemb. 1683/ så at Sochnarne fördelas i sina fyra fiendingar/ och at i hwar fiending åhrl. tillwärfning sker / til thes hwarfwet gådt omkring öfwer hela Sochnen/ så siudningen i then första fiendingen åter företages och sedan åhrligen på lika sätt fortsättes/ efter then försättning Saltpetersruderie manskapet och Sochnemännerna emellan/ som härtil brukeligit warit.

2. Dock så wida the på Slättbygden i Skåne belagne Sochnar/ ther hwarfen slog eller tårsmässar finnas / och alltså nödigt bränne aldeles tryter / med Saltpetertilwärfningen icke kunna komma för tiden til råttia/ blifwa the wähl therifrån til widare förskotte; men så bör likwäl Saltpeterjorden ther ingalunda förstöras eller förslingras / så at Wi och Cronan kunna komma at nyttia thesamma framdeles / när thet kan omträngia/ och någon må finnas/ som på egen bekostnad sig Saltpetertilwärfningen thesammastädeswil åtaga.

3. The Saltpetersrudare/ som arbeta i Skåne/ Halland och Blekingen/ skola hädanester niuta försträckning/ lika som the andre här uppe i landet / på thet the icke i så mätto skola wara Allmogon til last och tunga/ när the hos them på arbete wissas / hwaröfwet i synnerhet wid thenna Riksdagen klagat är; Ther alltså någon Saltpetersrudare skulle hädanester

er med påck eller under namn af rättighet truga sig til någon försträckning eller undsättning i penningar eller matvaror / ther han på arbete skedd är / skal han semte dubbel betalning för thet utpräffade / sättias til knecht under närmaste wårswat Regemente.

5. Finne Wi i Näder stälit / at bestå för then Saltpeter / som i Skåne / Halland och Blekingen tilwårkas / lika mycket som för then häruppe i Landsorterne tilwårkade / förtiden bestädt warder.

6. Allmogen i Skåne / Halland och Blekingen hafwa wål här tills måst framställa thes Saltpeter til krutbruket på egen bekostnad ; Men som de långwägade finna sig thes på et och annat sätt bewårade / ty skola the therifrån hädanefter wara förskotte / således at the sin Saltpeter icke längre föra / än til wissa samlings-orter innom lähnet / som Krigs-Collegium utsättiandes warder ; hwarest Inspektoren, efter förutgången kundgörelse om samlings dagen / then skal emottaga / och på Wår och Cronones bekostnad sedan fortställa til krutbruket uppå lika sätt som häruppe i landet ; Men then Saltpeter / som tilwårkas på tre miht när in til krutbruket / then kommer på egarens egen bekostnad at ditstallas.

7. Skulle Allmogen eller Saltpetersiudarne wid lefweringer se förnäbr med orätt och falsk wicht / skal then ther sådant sielf eller wite terligen genom sin betient eller underhafwande förskwar / straffas så som för annansård och tiufnad efter Lag och Laga Stadgar / likmätigt Riksdags-Beslutet af 1638.

8. När nu Allmogen i Skåne / Halland och Blekingen kommer at niuta sådana wilkor och förmåner wid Saltpetersiudningen / som här ofswannämde äro / förmode Wi / at the för thes egen nytta skull lära ei mindre hädanefter / än tilföre / giärna willia wara uti thenna förs tiensken dehlachtige.

Men skulle sådant falla någon aldeles omdieligit / som wid angifwande hos Landshöfdingen af honom pröfwat skal / så måste likafult Saltpertiltwårkningen hos thensamma se / och så nödige arbetare ifrån Småland / ther the i Landsorten icke finnas / ditstallas genom Krigs-Collegii försorg / emår thet förut blifwit af

In-

273
Inspektoren underrättat / huru många Man til samma ort be höfwes.

II.

Alla the böter / som falla wid Saltpetersiuderie : Staten eller ock härröra af sådana mål / som i thenne Förordningen nämde äro / skola samlas i en allmän Cassa under Krigs-Collegii Disposition och förwaltning til et wist åhrligit listids unders håld för the fattige af Saltpetersiuderie-Staten, som efter långlig giordtienst genom ålderdom och bräcklighet åreklöse blifwit / och hwarken sielfwe widare något närings-medel eller anhörige hafwa / som them försörja kunna.

12.

Huru i öfrigit förhållas skal med Saltpetersiuderie manskapets ådeliga utcommendering på arbete med thes mönstring af Landshöfdingen om wåhren eller hösten / med noga efterfrågan wid sådant tilfälle / huruwida hwar och en sin fulla lefwering giordt och sin riktiga betalning åtniutit / semte annat mera / som sielfwa hushåldningen samt flick / aga och ordnings bibehållande wid thetta wårket angår / thet finnes alla wederbörande til efterrättelse wara stadgat uti förra Kongl. Förordningar / Saltpetersiuderie Inspectorernes Instruction af 1707. och then Instruction för Krigs-Collegio, som Wi uppå Ståndernas fastställande wid thenna Riksdagen i Näber utfärda låtit.

13.

Såst som i heruppå så stor mact ligger / at thet ta wårket må hållas wid mact / så tage Wi icke allenast thet med alla dertil hörande betiente i Wår höga hagn och förswar / med altwarsamt förbud til alla Wåra trogna undersåtare i gemen / af hwad stånd the wara måge / och them på något sätt angår at det sama ofreda / hindra eller hämta uti sin rätta drift och thenna thes handterings rätta idlande

iblande/wid thet straff til gibrandes/ som förbudsbrutare öfverhänges
utan befalle jemwähl i Nader Landshöfdingarne och Landsbetienterne
til wärkets befrämjande och förkäring willeligen gindra then handräck-
ning/ som the thertil finna nödig eller af them kan ästundas. Ehet
alle/som wederbör/ hafwe sig hörsammeligen at efterätta. Til ytter-
mera wisso hafwe Wi thetta med egen hand underskrifwit och med
Wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholm i Råd:Cammaren
den 16. Octob. 1723.

FRIEDRICH.

Kongl. Maj:ts

Nåbige
Förordning/
Angående

Den Uppbörd / som Presterskapet i Skåne
hafwa af sina Åhörare at undfå/ samt de dem eljest
tillståndiga rättigheter, och förmoner.

Dat. Stockholm i Råd: Cammaren den 16. Octob.

1723.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

STOCKHOLM, uti det Kongl. Tryckeriet/

Hos JOH. HENR. WERNER,
Directeur öfwer alla Tryckerien i Kilet/ Åhr 1723.

Priset för den löpande är 2. och twå tredjedels Öre Siff:ant.